

DEAL!

Een kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

WIES GEERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DEAL!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WIES GEERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/015
ISBN 9789038517391

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag veeleenvoudig en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2à3 dames – 5à6 heren)

JOHAN, zaakvoerder:

BERNT, onderbuurman:

CASEY, dochter:

LANDER, nieuwe vriend van de dochter:

JOËL, zakenman:

ERNA, moeder:

BERNARD, vader:

SANDER, echtgenoot van Casey:

PAUL, buurman:

De rol van Paul kan mits een kleine aanpassing ook gespeeld worden door een vrouw.

DECOR

We zien een woonkamer. Links is de buitendeur. Achteraan is een gangetje naar links richting de slaapkamer, en een gangetje naar rechts richting de keuken. In het midden achteraan tussen de twee gangetjes is er een groot raam. Vooraan links staat een tafel met 4 stoelen, vooraan rechts een zetel/sofa met een rond salontafeltje bij. Er hangen wat schilderijen aan de muur, er staat een kast met wat beeldjes.

EERSTE BEDRIJF

(De intromuziek speelt. Het doek opent. Licht aan. Er is niemand in de kamer. Plots klinkt er een pieptoon uit een gsm die op de tafel ligt. Johan komt binnen uit de keuken en loopt naar zijn gsm. Muziek stiller)

JOHAN: Ons moederke ... *(Hij opent het bericht. Hij leest het luidop voor.)* "Ik ga efkes bellen" ... allez, een whatsappberichtje om te zeggen dat ze efkes gaat bellen. Als ze mailt doet ze dat ook. Dan stuurt ze eerst een e-mail, allez, een "emaj", en dan whatsapppt ze nadien: ik heb een e-mail gestuurd, en een minuut later belt ze dan om te zeggen dat ze gewhatsappt heeft om te laten weten dat ze gemaïld heeft ... niet te schatten ... allez, ik zal maar antwoorden, *(typt)* "oké is goed" ... *(Hij legt zijn gsm neer. Hij loopt terug naar de keuken.)*

(Hij is nog niet in de keuken of de gsm rinkelt. Johan haakt af.)

Dag moederke, alles oké? Ah ge zijt er binnen een kwartierke, da's goed, met de fiets? Amai sportief. Maar voorzichtig hé, ge moogt niet bellen op de fiets. Jaja, maar toch, zeg, maar belt ge nu speciaal om te zeggen dat ge er binnen een kwartierke zijt? Ah voor de zekerheid ja. Ja ik was juist in de keuken met de hapjes bezig, dus ik heb niet veel tijd ... wie hebt ge gezien vanmorgen? Mariette? Ja vertel dat straks maar moederke. Ja ... moederke ... maar vertel straks maar wat ze verteld heeft ... moederke ... ja maar vertel da ... moederkeee ... *(hij geeft het op)* Och, allez, zei ze dat? *(Hij zucht, legt de telefoon gewoon neer op de tafel en loopt weer naar de keuken. Twintig seconden later komt hij terug binnen met een zak chips in zijn handen. Hij loopt naar zijn telefoon op de tafel en praat erin zonder hem vast te nemen.)* Och, serieus moederke? Allez zeg ... Hij loopt naar een schaal op de salontafel, opent de zak en doet wat chips in de schaal. *(Onderweg naar de keuken loopt hij weer langs zijn telefoon.)* Ah ja, natuurlijk ... *(Hij loopt de keuken weer in en komt terug met een zak nootjes. Opnieuw loopt hij langs de telefoon.)* Ja, dat kan ik me voorstellen ... *(Hij opent de zak en giet de nootjes in een kommetje. En weer loopt hij langs zijn telefoon naar de keuken.)* Och, dat meent ge niet... *(Hij loopt de keuken weer in.)*

(De bel gaat. Johan komt uit de keuken en loopt naar de voordeur. Hij opent de deur. Er komt een meisje binnen.)

CASEY: Dag papa ... *(Ze geeft hem een kus en loopt door.)*

(Johan sluit de deur.)

JOHAN: Dag schatteke ... wat een verrassing.

CASEY: Alles goed?

JOHAN: Jaja, absoluut, en met u?

CASEY: Super ...

JOHAN: Allez, das goed, met de Sander ook alles oké?

CASEY: Ja ... *(twijfelend)* ja ... ik denk het ...

(Johan loopt weer naar de telefoon.)

JOHAN: Allez, da's goed hé ... *(En hij loopt weer richting de keuken.)*

(Casey kijkt verbaasd.)

De moemoe ...

(Casey lacht.)

CASEY: Heeft ze Mariette weer gezien?

JOHAN: *(gespeeld enthousiast)* Jep! *(Hij loopt de keuken in en komt terug met een servethouder. Onderweg naar de salontafel weer even langs de telefoon ...)*
Hahaha ... *(... om de servethouder op de salontafel te zetten. Hij kijkt naar Casey.)* Welk nieuws?

CASEY: Ik ga op reis, drie weken naar Dubai.

JOHAN: *(is duidelijk blij.)* Amai schatteke, fantastisch nieuws! Schoon land daar, geniet er daar maar eens goed van. Ik ben zo blij voor u.

CASEY: Ja ik ook wel ...

JOHAN: En voor Sander ... Vorige maand getrouwd en nu zo'n fantastische reis maken samen.

CASEY: Ja, maar euh ...

JOHAN: Wat euh ...

CASEY: Ik ga niet met Sander ...

JOHAN: Ah oké, ge gaat met Francesca, uw beste vriendin, ook plezant. Allez, genieten!

CASEY: Nee, ook niet met Francesca ...

JOHAN: Met wie dan?

CASEY: Met de man van mijn leven ...

JOHAN: De man van uw leven? Ik dacht dat dat Sander was?

CASEY: Ja, dat dacht ik ook, maar niet dus hé ...

JOHAN: En ge zijt juist getrouwd?

CASEY: Ja, te snel getrouwd blijkbaar hé ...

JOHAN: En hoe lang kent ge die andere dan al?

CASEY: Een maand ...

JOHAN: Een maand? Van vlak na jullie trouw dan?

CASEY: Van OP de trouw ... Hij was er garçon ...

JOHAN: Wat is dat nu voor een verhaal. En ge gaat er nu al mee op reis?

CASEY: Ja, het is rap, ik weet het, maar het voelt gewoon juist.

JOHAN: En Sander?

CASEY: Ja, foert Sander hé papa. Sinds de voorbereidingen van onze trouw kan ik die niet meer uitstaan, da's zo een betweter geworden op die korte tijd, alles moest zoals hij het wou. Bridezilla? Vergeet het. Groomzilla ja! Een onuitstaanbare bruidegom.

JOHAN: Ja, trouw dan ook niet zo snel hé schatteke, ik heb het u nog gezegd.

CASEY: Jaaa, daar ben ik nu niks meer mee hé papa.

(Johan loopt naar de tafel en spreekt weer in de gsm.)

JOHAN: Amai m'n oor, wie had dat verwacht zeg. *(Hij loopt weer naar Casey.)* Zeg, en wat zegt Sander daar allemaal van?

(Casey zwijgt.)

Die zal niet blij geweest zijn natuurlijk ...

CASEY: Hij weet het nog niet ...

(Johan loopt intussen weer naar de gsm.)

JOHAN: Wablief?! *(Hij loopt terug naar Casey.)* En wanneer wilt ge het hem dan vertellen?

CASEY: Op het juiste moment hé, papa ...

(Johan loopt weer naar de gsm.)

JOHAN: Wel wel wel ...

CASEY: Ja zie papa, ik hoop echt dat Sander gelukkig wordt zenne ...

JOHAN: Ja, daar geloof ik niet veel van ...

CASEY: Nee inderdaad, ik hoop dat hij rot in de hel ... onuitstaanbaar ventje ...

JOHAN: Mja, ik vind toch dat ge het hem minstens moet vertellen ...

CASEY: Ja papa, dat zal ik wel doen, maar ik wou mijn nieuwe vriend eerst aan u voorstellen voor ik het aan Sander vertelde.

JOHAN: En wanneer wilt ge dat doen dan?

CASEY: Euh .. nu?

JOHAN: Nu?

CASEY: Ja, hij staat voor de deur.

JOHAN: Hoe, die is erbij? En gij zegt niks?

CASEY: Ja, ik wou eerst zien hoe ge zou reageren en wat ge zou zeggen.

JOHAN: Wat ik zou zeggen? Het is uw leven hé Casey. Ik vind het snel allemaal, maar wie ben ik hé. Maar zeg, die staat voor de deur en ik doe de deur dan toe. Allez, laat hem maar binnen dan hé ...

(Casey loopt naar de deur en opent ze. Ze komt binnen met haar nieuwe vlam.)

CASEY: Papa, dit is Lander, Lander, dit is mijn papa.

JOHAN: Lander?

CASEY: Ja ...

JOHAN: Allez, van Sander naar Lander, het scheelt maar één letterke ...

(Lander stapt op Johan af. Hij mankt wat.)

LANDER: Dag meneer ...

JOHAN: Dag Lander ...

LANDER: Aangenaam, meneer.

JOHAN: Euh, ja, aangenaam zeker ... oei, wat hebt ge gedaan?

LANDER: Een spier verrokken ...

JOHAN: Oei, en waar doet het pijn?

LANDER: Overal.

JOHAN: Overal?

LANDER: Ja, thuis, op het werk, op straat, het doet overal pijn.

JOHAN: Nee ... ik bedoel ...

(Casey snelt hem te hulp.)

CASEY: In zijn bil ... dat wilt ge zeggen hé schat.

LANDER: Ja, in mijn bil ...

(Johan kijkt bedenkelijk naar Casey.)

JOHAN: Allez, goed verzorgen zenne. Goed schat, ik ga nu snel iets anders aandoen voor de moemoe en de vava er zijn ... *(Hij loopt weer naar de gsm.)* Maak zoiets mee zeg! *(Hij verdwijnt in de gang van de slaapkamer (links))*

LANDER: Uw papa was precies niet echt blij hé lieveke.

CASEY: Die draait wel bij. Hij kwam wel keigoed overeen met Sander ... Sander was ook zo slim, die kon supergoed met onze papa praten over vanalles. Onze papa moet gewoon nog wat wennen. Sander lag gewoon heel goed in onze familie ...

LANDER: Oei, dat belooft ...

CASEY: Weet ge wat ge moet zeggen tegen onze papa? Dat ge supergoed kunt koken. Onze papa is zot van lekker eten. Als ge zegt dat ge supergoed kunt koken, scoort ge al ineens dubbele punten bij hem!

LANDER: Lieveke, ik ben de enige vent die water kan doen aanbranden. Ik kan niet koken, maar echt geen lap ... Ik ken met moeite een spiegelei uit een omelet.

CASEY: Maakt niet uit hé, ge moet het niet doén, ge moet dat gewoon zeggen. Een beetje blufpoker in het leven kan nooit kwaad. Vertrouw mij, doe dat nu gewoon...

LANDER: Als gij het zegt ... Maar hij gaat dat toch nooit geloven ...

(Op dat moment komt Johan weer binnen. Hij is wat opgekleed.)

JOHAN: Hij gaat wat nooit geloven?

(Lander aarzelt wat.)

CASEY: Allez, zeg het nu gewoon schat ...

LANDER: Dat ik euh ...

JOHAN: Dat ge wat?

LANDER: Dat ik de ... euh ...

CASEY: Dat hij vijf jaar in het restaurant van Peter Goossens heeft gewerkt als sous-chef ...

LANDER: Wablief? Allez lieveke ...

CASEY: Ja schat, ik wéét dat ge er niet graag mee uitpakt, maar ge moogt daar best trots op zijn zenne ...

(Lander weet niet waar kruipen.)

JOHAN: Amai, bij de Peter nogal ...

LANDER: De Peter?

JOHAN: Ja, da's een goeie vriend van mij. Hoe dikwijls ik daar al niet ben gaan eten, bij Peter Goossens... Ik kan me alleen niet herinneren dat ik u daar ooit heb gezien in de keuken ...

LANDER: Ja, ik werkte achter de schermen ...

JOHAN: In een open keuken ... ?

LANDER: *(onwennig)* Ja, allez figuurlijk achter de schermen hé ...

(Johan is toch wat onder de indruk. Hij loopt weer naar de tafel met de telefoon.)

JOHAN: Allez, sjieke dinges ...

(Lander gebaart dat hij het gevaarlijk vindt, Casey maant hem aan om vol te houden.)

LANDER: Allez, u houdt dan ook van lekker eten en drinken. Wat is uw favoriet?

JOHAN: Chateaubriand ...

(Lander kijkt wat verbaasd.)

Dat kent ge toch, chateaubriand ...

LANDER: Jaja, natuurlijk ken ik 'Chateau Briand', maar ik drink liever Bordeaux.

JOHAN: Huh?

(Casey begint heel luid en overdreven te lachen.)

CASEY: Haha, schat, echt, gij met uw moppen altijd.

(Lander lacht wat spastisch mee.)

LANDER: Hahahaha ...

CASEY: Chateaubriand ... alsof hij niet weet dat dat vlees is ...

LANDER: Haha ja, alsof ik dat niet zou weten ...

LANDER: *(fluisterend tegen Casey.)* Is dat vlees?

(Casey stompt hem tegen zijn arm. Johan denkt er stilaan het zijne van. Hij loopt naar Casey en Lander.)

JOHAN: Bon, schatteke, nu moet ge echt vertrekken. De moemoe en de vava zijn direct hier. Ik moet iets heel belangrijk vragen over die zakendeal waar ik over vertelde vorige week, dus we gaan ze nu vandaag écht dit grote nieuws niet vertellen. Ge weet hoe graag ze Sander hadden allebei, dus dat doen we een ander moment ...

CASEY: Jaja, natuurlijk, komaan schat, we zijn weg ...

(Casey wenkt Lander, die samen met haar naar buiten gaat.)

JOHAN: Allez, tot snel!

CASEY: Dadaaa!

(Johan sluit de deur.)

JOHAN: Da's ook geen hoogvlieger... Wel wel ... waar doet het pijn? Overal ... *(Loopt weer naar de gsm.)* Dat gaat nog vonken geven! *(Hij loopt de keuken weer in.)*

(Even later gaat de deurbel weer. Johan wil opendoen. Plots realiseert hij zich dat zijn gsm nog op tafel ligt. Hij neemt hem snel van de tafel en loopt naar de deur.)

Jajaja, natuurlijk moederke ...

(Moeder en vader komen binnen. Ze dragen een fietshelm en fietskledij. De moeder heeft haar gsm onder haar fietshelm vastzitten en is nog druk in gesprek met Johan.)

MOEDER: Maar ik ga nu heel dat verhaal van Mariette niet vertellen, want dan zijn we morgen nog bezig, en we zijn er!

JOHAN: *(lachend)* Ik zie het, dag moederke.

MOEDER: Dag jongen ... wij zijn met de fiets gekomen ...

JOHAN: Ja, voor in de auto zijn het rare tenuekes ... Kom erin ...

(Johan begroet zijn moeder. Ook vader komt binnen. Hij draagt een bril. Hij zet zijn fiets in de woonkamer tegen de muur. Johan begroet ook hem hartelijk.)

Dag vaderke ...

VADER: Bonjour fiston ...

JOHAN: Zeg vaderke, maar euh, dat wrak niet in de living hé, zet dat buiten.

VADER: Oei, oké ... mes excuses ...

(Vader neemt plots moeder vast en duwt ze terug op de gang. Hij sluit de deur.)

Voilà ... het wrak staat buiten.

(Johan lacht.)

(gespeeld verbaasd) Aaaah, dat ander wrak, oké ...

(Vader lacht, laat moeder terug binnen, die kijkt boos, en vader zet zijn fiets buiten.)

MOEDER: Onnozelaar ...

VADER: Jaja, maar die onnozelaar heeft toch maar weer 50 euro verdiend. Dans la sacoche.

JOHAN: Hoezo?

VADER: Gewed met de mama dat ik sneller hier ging zijn dan zij. Ze wist zagezegd een kortere weg, niet dus, hopla, 50 euro in de pocket.

JOHAN: Wat is dat nu weer voor een onnozele weddenschap? Daar moet ge toch echt mee stoppen zenne vader, met die onnozele weddenschappen altijd.

VADER: Da's gewoon plezant en ik win altijd.

JOHAN: Ge wint niet altijd en ge zijt er gewoon aan verslaafd.

VADER: Verslaafd? Enfin, ik ben helemaal niet verslaafd aan weddenschappen fiston. Als ik wil kan ik daar direct mee stoppen.

JOHAN: Jaja ...

VADER: Wedden? *(Hij lacht.)*

JOHAN: Haha, allez, ga zitten ...

VADER: Ik ga mij eerst snel wat opfrissen.

JOHAN: Ja, ge weet de badkamer zijn hé ...

(Vader loopt de badkamer in (links achteraan). Moeder kijkt wat rond. Johan loopt naar de keuken. Even later komt hij terug. Hij heeft drie glazen bij.)

Voilà, hier zijn de glazen al. *(Hij zet de glazen bij op de tafel waarop de hapjes al staan.)*

(Moeder mankt naar de zetel.)

Oei, stijf gefietst?

MOEDER: Nee, een verkeerde beweging op de fiets daarjuist. Ik denk dat ik een gespierde scheur heb.

JOHAN: Een wat?!

MOEDER: Een gespierde scheur ... hier ... eens zien? *(Ze grijpt naar haar middel.)*

JOHAN: Haha neenee moederke, merci. Uw “gespierde scheur” moet ik niet zien, haha. *(Hij loopt lachend de keuken weer in.)*

MOEDER: Ik snap er niks van. *(Roept naar de keuken.)* Zeg, en hoe is 't met ons Casey? Alles goed?

JOHAN: Jaja, ça va denk ik hé ...

MOEDER: En met Sander? Ooch das toch ne lieve hé ...

(Johan komt weer binnen.)

JOHAN: Ne lieve da's maar zo zo hé moederke ...

MOEDER: Hoe dat?

JOHAN: Ne lieve zegt ge van iemand waar voor de rest niks aan is. Hij is niet schoon, hij is niet slim, maar 't is ne lieve ...

MOEDER: Aaah ...

JOHAN: Da's zoals “speciaal”, dat zegt ge ook als ge niet durft zeggen dat iets lelijk of slecht is. Wat vindt ge van mijn nieuw kleed? Ooch, het is speciaal.

MOEDER: Zeg, hoe is het met uw hypnose-cursus afgelopen eigenlijk?

JOHAN: Ah afgerond hé. Ik heb mijn diploma hypnose. Allez, hypnotherapie.

MOEDER: Wel grappig, dat ge mensen nu zo kunt laten doen wat ge wilt hé.

JOHAN: Ja, zo simpel is het niet zenne, maar ik wou dat gewoon kunnen.

MOEDER: Grappig.

(Plots komt vader vanuit de badkamer weer binnen. Hij draagt alleen een kamerjas.)

VADER: Wat is er grappig?

JOHAN: Mijn hypnose-cursus. Afgerond.

VADER: Aaah, inderdaad. Félicitations fiston.

MOEDER: Wat hebt gij nu aan vader?

VADER: Een peignoir hé moeder. Enfin, mijn fietstenuke is aan 't drogen en ik zag hem hangen in de salle de bains.

MOEDER: Het is toch nog geen elf uur?

JOHAN: Elf uur?

MOEDER: Ja, rond elf uur doet hij altijd zijn kamerjas aan tegenwoordig. Ik weet ook niet waarom ...

JOHAN: Speciaal ... haha.

(De moeder begint heel luid te lachen.)

MOEDER: Hahaha, speciaal!

(De vader kijkt bedenkelijk.)

VADER: Ik snap er niks van ...

JOHAN: Laat zo. Hier zie ... *(Hij deelt de glazen uit aan iedereen.)*

VADER: Bedankt, maar euh, ik had er misschien graag ook iets in gehad ...

JOHAN: Dat komt ... geduld ... *(Hij haalt de hapjes en het tafellaken van de salontafel, laat iedereen iets vasthouden, opent de salontafel en haalt er een fles uit. Het is een heel gedoe.)* Een salontafel met een koelvak, ideaal!

MOEDER: Ooooch, het is prachtig, kijk vader, ...

VADER: Ja moeder, ik zie het, enfin ...

MOEDER: Dat is zoals toen we op verlof waren in Frankrijk, weet ge het nog vader...

VADER: Ja moeder ... la douce France ... *(hij begint te zingen)* La place rouge était vide, devant moi marchait Nathalie, elle avait un joli nom mon guide, Nathalie.

MOEDER: Zeg vader, gij altijd met uw Franse liedjes.

JOHAN: Maar dus, wat was er op dat verlof?

MOEDER: Ja, daar hadden ze dat ook, zo'n tafel. Waar was dat nu weer? Euh, wacht, ja de juiste naam weet ik niet meer, met al die Franse namen, maar het was in de buurt van Déviation.

JOHAN: Van Déviation?

MOEDER: Ja, dat bordje stond op de autostrade daar, dat weet ik nog, Déviation, dat lag vlakbij Sortie in Frankrijk.

(Johan lacht.)

JOHAN: Moederke, "déviation" betekent "omleiding" en "sortie" betekent "afrit" in het Frans, haha ...

MOEDER: Jaja, ook goed, maar ik weet in ieder geval dat we in de buurt van Parijs nog heel lang hebben aangeschoven ... op de Boulevard Téléfrique ..

JOHAN: Périphérique moeder, de Boulevard Périphérique ...

MOEDER: Jaaaajaaa ...

VADER: Allez moeder, enfin ...

MOEDER: Ja zeg, dat ze het dan niet zo ingewikkeld maken, met hun Franse chichi altijd ... In elk geval, we waren daar met Simone en François, ge weet wel hé, Simone van de ciabata.

JOHAN: Van de wat?

MOEDER: Van de ciabata. Wij dansen samen ...

JOHAN: *(lachend)* BAchata moeder ...

MOEDER: Awel ja zeg ...

(Johan opent intussen een fles en vult de glazen. Hij zet de fles terug weg, legt een tafellaken over de salontafel en zet de chips en nootjes er weer op. Weer een

heel gedoe.)

Maar da's echt prachtig hé vader ... die tafel ...

VADER: Ja moeder, dat hebt ge al gezegd ... enfin ...

JOHAN: Allez, schol ...

VADER: Santé ...

JOHAN: Neem een happeke ...

VADER: Ja fiston, maar ik ben op régime ... Hebt ge iets zonder vet en zonder suiker?

JOHAN: Ja. *(Hij neemt een servet en geeft ze aan zijn vader.)*

JOHAN: Een serviette ...

VADER: Haha, géniale ...

(Ze drinken van hun glas en zetten het op de salontafel.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze